

พระตถาคตเกิดขึ้นเพื่อความสุขของโลก^๑

พราหมณ์เอ๋ย! มีสมณพราหมณ์พวกหนึ่ง กลางคืนแท้ ๆ ก็เข้าใจไปว่ากลางวัน^๒ กลางวันแท้ ๆ ก็เข้าใจไปว่ากลางคืน. ข้อนี้ เรากล่าวว่าเป็นเพราะสมณพราหมณ์เหล่านั้น เป็น ผู้อยู่ด้วยความหลง.

พราหมณ์เอ๋ย! ส่วนเราตถาคต ย่อมเข้าใจกลางคืนเป็นกลางวัน กลางวันเป็นกลางวัน.

พราหมณ์เอ๋ย! เมื่อใครจะเรียกผู้ใดให้เป็นการถูกต้องว่า เป็นสัตว์ผู้มีความไม่หลงอยู่เป็นปรกติ และเกิดขึ้นเพื่อความเกื้อกูลแก่ชนเป็นอันมาก เพื่อความสุขแก่ชนเป็นอันมาก เพื่ออนุเคราะห์โลก, เพื่อประโยชน์ เพื่อความเกื้อกูล เพื่อความสุข ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายแล้ว; เขาเมื่อจะเรียกให้ถูกต้องเช่นนั้น พึงเรียกเราตถาคตนี้แล ว่าเป็นสัตว์ผู้มีความไม่หลงอยู่เป็นปรกติ เกิดขึ้นเพื่อความเกื้อกูลแก่ชนเป็นอันมาก เพื่อความสุขแก่ชนเป็นอันมาก เพื่ออนุเคราะห์โลก. เพื่อประโยชน์ เพื่อความเกื้อกูล เพื่อความสุข ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย.